

Ὁ ἀείμνηστος Ὁμολογητὴς
Μητροπολίτης Φιλάρετος,
Πρωθιεράρχης τῆς Ἐκκλησίας
τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς
(†1985)

Μητροπολίτης Φιλάρετος (†) Πρωθιεράρχης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς (1903 - 1985)

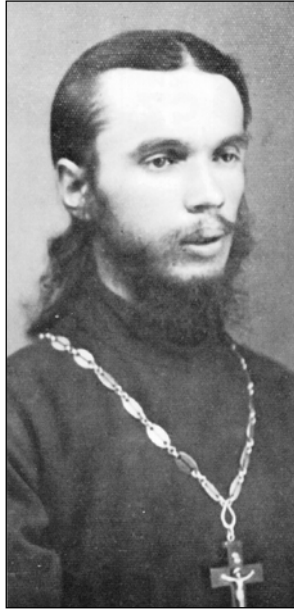
ΤΗΝ 8ην Νοεμβρίου 1985 ἐκ. ἡμ. ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ Μητροπολίτης Φιλάρετος, Πρωθιεράρχης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς, μὲ ἔδραν τὴν Νέαν Ὑόρκην τῶν Η.Π.Α.

Ὁ Μητροπολίτης Φιλάρετος, κατὰ κόσμον Γεώργιος Νικολάεβιτς Βοζνεσένσκυ, ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1903 εἰς τὸ Κούρσκ. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἦτο ἱερεὺς καί, ὅταν ἀργότερον ἐχήμευσεν, ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος τοῦ Χαϊλάρ εἰς τὴν Μαντζουρίαν.

Ἡ Λευίτικὴ οἰκογένεια κατέφυγε τὸ 1920 εἰς τὴν Κίναν καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὸ Χαρμπὶν τῆς Μαντζουρίας.

Ὁ Γεώργιος, μετὰ τὸ τέλος τῶν σπουδῶν του εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν τοῦ Χαρμπὶν, ἐκάρη Μοναχός, λαβὼν τὸ ὄνομα Φιλάρετος καὶ

Ὁ Γεώργιος Νικολάϊεβιτς Βοζνεσένσκυ, ὡς ἱεροσπουδαστῆς (1920)· ὡς Ἱερομόναχος Φιλάρετος (1932)· ὡς Ἀρχιμανδρίτης Φιλάρετος (1952) εἰς τὸ Χαρμπὶν τῆς Μαντζουρίας.

ἐχειροτονήθη Ἱερεὺς τὸ 1930. Τὸ ὄφρικιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ἔλαβε τὸ 1937.

Μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Κίνας ὑπὸ τῶν Κομμουνιστῶν τὸ 1949, ὅλοι οἱ Ρῶσοι πρόσφυγες ὑπεχρεώθησαν νὰ λάβουν Σοβιετικὴν ὑπηκοότητα καὶ νὰ ἐπιστρέψουν, μὲ λαμπρὰς βεβαίως ὑποσχέσεις ἐλευθερίας, εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἔνωσιν.

Ὁ πατὴρ τοῦ Ἀρχιμ. Φιλάρετου, Ἐπίσκοπος Δημήτριος, ὑπεχώρησεν εἰς τὰς πιέσεις καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ρωσίαν, ὅπου ὀλίγον ἀργότερον ἐξετελέσθη εἰς τὴν Σιβηρίαν, ὡς συνέβη ἄλλωστε μὲ ὅλους τοὺς ἐπιστρέψαντας πρόσφυγας (περίπου 2.000.000).

Ὁ Ἱερομόναχος Φιλάρετος, παρὰ τοὺς μεγάλους κινδύνους, παρέμεινεν ἀνυποχώρητος καὶ ἠρνήθη νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Κίναν πρὸς τὴν Δύσιν, μέχρις ὅτου τὰ μέλη τοῦ λογικοῦ ποιμνίου του διασωθοῦν. Τέλος, μετὰ πολυχρόνιον ταλαιπωρίαν, τὸ 1962 μετέβη εἰς Αὐστραλίαν, ὅπου μετὰ ἓν ἔτος ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Μπρισμπαϊν.

* * *

Ἡ Ἐνθρόνισις τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου (1964) εἰς Νέαν Ὑόρκην. Ἐμπροσθεν αὐτοῦ διακρίνεται ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, Ἀρχιεπίσκοπος Σάν Φραντσίσκο (†1966).

ΤΟ ΕΤΟΣ 1964, μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Μητροπολίτου Ἀναστασίου, ἐξελέγη θαυμαστῶς Πρωθιεράρχης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς, ἄν καὶ ἦτο ὁ νεώτερος τῶν Ἐπισκόπων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ποιμαντορίας του ὡς Μητροπολίτου ἀνεκηρύχθησαν ὡς Ἅγιοι ὁ Πρωθιερεὺς τῆς Κροστάνδης Ἅγιος Ἰωάννης, ὁ Ὅσιος Γερμανὸς τῆς

Ἀλάσκας, ἡ Ὅσια Ξένη ἡ Ρωσὶς ἡ διὰ Χριστὸν σαλὴ καὶ τέλος οἱ Ἅγιοι Ρῶσοι Νεομάρτυρες.

Διεκρίθη ἰδιαίτερος διὰ τὴν σθεναρὰν στάσιν αὐτοῦ ἔναντι τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, εἶδον δὲ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος

Χαρακτηριστικὰ στιγμιότυπα τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου.

κείμενά του πλήρη ζήλου διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν, ἀλλὰ μετὰ χαρακτηριστικῆς διακρίσεως συντεταγμένα, καταδικάζοντα τὴν αἵρεσιν καὶ ἐλέγχοντα τοὺς πρωτεργάτας αὐτῆς.

Ἀξιωμακός ἦτο καὶ ἡ συμβολὴ του εἰς τὴν προσπάθειαν λύσεως τῆς διαστάσεως μετὰ τῶν Ἀκαινοτομητῶν τοῦ Πατρῖου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐτελεσφόρησε τελικῶς.

Ἦτο ἐγκρατής, ἀσκητικός, ὀλιγόλογος, πρᾶος, ταπεινὸς καὶ πολὺ φιλακόλουθος, μὲ μεγάλην ἀγάπην διὰ τὸ λογικὸν αὐτοῦ ποίμνιον καὶ ἰδίως διὰ τοὺς νέους, πάντοτε δὲ ἀφωσιμένος εἰς τὴν ἱερὰν ἐργασίαν τῆς νοεραῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς. Ἐτίθετο γενικῶς ὑπεράνω μικροτήτων καὶ παθῶν, ἐκοσμεῖτο δὲ μὲ ἀρετὰς καὶ χαρίσματα, κατὰ μίμησιν τῶν μεγάλων Ἀγίων Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας.

* * *

ΤΗΝ 30ῆν Ὀκτωβρίου 1998 ἐκ. ἡμ., Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν τότε Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπον κ. Λαῦρον καὶ ἄλλους Κληρικούς τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς, ἤνοιξε τὸν προσωρινὸν τάφον, ὅπου εἶχεν ἐναποθεθῆ τὸ λείψανον τοῦ μακαριστοῦ Πρωθιεράρχου κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1985, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίας Τριάδος, Τζόρντανβιλ τῶν Η.Π.Α., διὰ νὰ προετοιμάσῃ τὴν μεταφορὰν αὐτοῦ εἰς ἄλλον μόνιμον τάφον, ὁ ὁποῖος εἶχε κτισθῆ προσφάτως.

Ὅταν ὁμως ἠνοιχθῆ ὁ τάφος τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν, δεκατρία ἤδη ἔτη μετὰ τὴν κοίμησίν του, τὸ ἀρχιερατικὸν λείψανον εὐρέθη εἰς κατάστασιν ἀδιαφθορίας, πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν καὶ θαυμασμὸν πάντων!

